

Азъ съмъ моренъ пжтнйкъ
Изъ далеченъ край,
Мойта черна орисъ—
Нйкой я незнай.

Ас. Славчевъ

МОЛИТВА.

Кржжатъ се врани цѣлъ роякъ
Надъ моя домъ и за какво ли?
Тѣ може би, ми носятъ пакъ
Горчиви скърби и неволи.

На смъртъ прѣдвѣстници, кога
Ще свърши кървавъ пжтъ сърцето?
Вечеренъ часъ... Далеченъ гракъ...
И едъръ снѣгъ снѣжи небето.

* * *

Азъ гледамъ далнинитѣ:—едъръ снѣгъ
Небето рони кротко и безъ шумъ.
Рой гарвани се виятъ съ горъкъ гракъ
Надъ пустия съсъ снѣгъ засипанъ друмъ.

Срѣдъ зимната вечерна тишина
Душата ми—останалъ жеравъ тукъ,
Копнѣе за далечна свѣтлина
Разсипана надъ палмитѣ на югъ.....

Методи Вечеровъ

ЗАРИ ПО ХЪЛМА.

Ведре утринь
Надъ полята
Пръсна сребърни стрѣли,—
И смутени, побѣдени
Чезнатъ синитѣ мъгли.

Ярки краски
Затъмнѣватъ
Закъснѣлитѣ звѣзди,—
Трепватъ сѣжи
Златни мрѣжи
Върху снѣжитѣ води.